

pro něho nebyla upotřebena k dobrému, v případě ale, když nemocný v ústavu zemře, připadá tato část ústavu.

§ 29.

Žádnému nemocnému nesmějí se dáti peníze, aby s nimi dle libosti naložil. Zálohy k zapravení mimořádných potřeb aneb pro pohodlí nemocných vynaloží a sčítují se ústavem dle nařízení řídicího lékaře.

Obcování nemocných na venek a návštěva ústavu.

§ 30.

Obcování nemocných na venek při návštěvách, pak pomocí dopisů, darů atd. podléhá schválení řídicího lékaře, s nímž dlužno se o tom dohodnouti. K písemným dotazům příbuzných, zástupců aneb úradů v příčině nemocných odpoví řídicí lékař taktéž písemně.

§ 31.

Neobyčejné události a úmrtí nemocných oznámí ústav jich zástupcům a úmrtí též soudním úradům.

§ 32.

Vstup cizích osob na oddělení nemocných závisí na výslovném svolení řídicího lékaře neb jeho zástupce. Toto povolení nesmí se nikdy dáti pro pouhé ukojení zvědavosti, avšak nikdy se neodepře v zájmu vědy aneb povolání, pokud to možné jest bez rušení nemocných a domácího řádu.

§ 33.

O provázení návštěvníků po ústavě stará se řídicí lékař.

Od mor. zemského výboru.

15.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 9. ledna 1905,

týkající se náhrady za obědy pro mužstvo od důstojnického zástupce níže na průchodu v roce 1905.

C. k. ministerstvo zeměbrany ustanovilo dle výnosu ze dne 30. prosince 1904, č. 51.658/XVI ex 1904, dohodnuvši se s c. a k. říšským ministerstvem války